

etiam text. in cap. fin. ibi, poterit ad componendum interponere partes tuas, de transactionibus, ad idem etiam c. si placuit, c. si quis, c. fin. 90. dist. text. etiam in c. 1. & ibi gl. de muni petit. & ubique glossæ, & Doctores notant.

multis sequentibus, quem vide. Sed appellatio emissa ab actibus extrajudicialibus, non suspendit actus executionem, ut suo loco diximus, ergo nec hic. Deinde quia compositio hæc non patitur dilationem, quoniam processio, umbellæ delatio, cadaverum mortuorum tumulatio, & sepultura, anniversarium, & similia, non sunt differenda, nec suspendenda, quousque à superiori de jure partium cognitum sit per appellationem, hæc namque celerem executionem requirunt, fin. ff. de app. recipi. l. 1. 2. & 3. ff. de feriis, & dilatio. & ex aliis iuribus vulgaribus, imò & etiam cum periculum est in mora, cum unuquisque pro suo jure, seu quasi possessione conservanda, & defendenda à jam dicto tumultu, scandalo, & controversia non cessabit, nec desistet in magnum Dei, divinæ religionis, & Republicæ dedecus, cum per se hæc soleant cum scandalo fieri, ex d. Concilii Trident. decreto, & experientia, ut quotidie videmus: quibus casibus appellatio non suspendit effectum, & executionem actus, à quo emittatur. Et confirmatur declaratione Cardin. super Concilii Trid. decreto, verbo componant, ibi, Brevi manu, summarè, ac de plano, sine strepitu, & figura iudicii expediat, &c. circa quatuor clausularum naturam vide (ut ceteros taceam) allegatos, Maran. de ord. jud. 4. p. 9. dist. princ. per totum, f. 186. cum sequentibus, & relatis verbis dictæ declarationis Card. notat. Campanill. divers. jur. rubr. 12. c. 13. n. 120.

Deinde; quia hæc diffinitio, & compositio non est diffinitiva sententia, sed interlocutoria merè, quia aliam sententiam spectat post se in plenario iudicio, in possessorio, vel petitorio, nec affert secum damnum irreparabile, nec negotium definit, sed solum preparatorium quoddam est ad dictum iudicium principale, cui nullum præiudicium præstat, ex his, quæ dicit Men. in dicto remedio, nu. 3. & 46. & quia hæc compositio sine solemnitate fertur, ex quo cognoscitur interlocutoriam esse, ut tenet Craveta in consilio 181. & consilio 273. col. 4. quem sequitur Menoch. ibi, num. 47. & in expresso circa officium iudicis, nempè; proveniens ex remedio d. l. aquissimum, cui istud assimilatur, esse interlocutoriam, tenent Paul. Castrenf. in consilio 3. l. 2. vers. pronuntiatio autem, Fel. in rub. de treuga, & pace. in fin. Riminald. in l. si super possess. C. de transactio. Berrius, consil. 45. col. 1. vers. 2. de jure l. 1. Anton. Capic. decisione 55. ad fin. Zuch. in l. ultima, n. 133. C. de edicto D. Adri. Nata consil. 121. nu. 9. l. 1. Craveta consil. 140. num. 4. Cov. in practi. q. cap. 17. nu. 2. Petrus Benintend. conclus. 70. n. 3. & 7. Joseph. Ludov. dec. 20. n. 8. & alibi passim.

Nonnulla tamen præ oculis ordinarius habere debet, ut animum suum movere, rectumque reddere possit, & in primis curaturus, ut sive Religiones, sive confraternitates in processionibus, cæterisque actibus conjunctum locum servant, cum hæc, quæ sunt in honorariis, potissimum locum obineat consuetudo, utique attendenda, ita notat Bald. in cap. causam, n. 6. de probatio. idem Bald. in cap. cum olim, de consuetudine, Rota dec. 4. in fin. de electione, in novis, Menoch. consilio 126. num. 3. l. 3. Navarr. consil. 2. de majoritat. & obedientia. Purpura. in l. 1. n. 200. ff. de officio ejus. post And. Sicul. consil. 5. l. 2. Decius in c. cum accessissent, col. penult. ante fin. vers. & hæc comprobatur, de constitutionibus, latè Gratian. disceptari. forens. c. 299. à n. 8. & pluries ita fuisse dictum in Rota, cujus decisiones adduxit, affirmat ipse ibi item n. 99. Medic. Marchia dec. 21. Seraphi. dec. 335. & dec. 663. Aloysius Ricc. in collect. dec. p. 4. col. 1069. Hier. Campan. div. jur. can. rub. 12. c. 12. sub n. 12. f. 717. & meliùs nu. 5. 6. & 9. Man. Rod. in q. reg. q. 57. art. 1. Anania consil. 40. nu. 1. vol. 1. & consil. 12. n. 1. vol. 2. Suredi. tractatu de alim. tit. 2. quest. 15. n. 86. & multorum auctoritatibus Molfert. in comment. ad consuetudinem Neapolit. p. 1. c. 5. sub num. 21. Franchus dec. 253. num. 2. & probat

probat text. in cap. cum olim, de consuetudine, per quem ibi dicit Bald. in 1. nota, quod consuetudo signat locum sedendi, eundi, & standi: ita etiam tenent Franchis in decis. 388. n. 4. Tiberius Decianus consil. 2. n. 6. volum. 1. plures (ut de more habet) cumulat diligentissimus Tiraquell. in tractatu de nobili. cap. 2. nu. 55. vers. sed in hoc.

Unde Gregor. Papa XIII. in sua Bulla 86. fol. 1323. dedit modum ordinario decidendi, ac componendi confraternitatum differentias circa præcedentiam, ut illi qui sunt in quasi possessione præcedant omni appellatione remota, cujus bullæ mentionem facit Zerola in practi. Episcop. 1. p. verbo processiones, vers. ad tertium principale, quæ Bulla etiam disponit circa religiones habentes hanc quasi possessionem præcedendi, ut ea attendatur omnino tam in publicis, quam in privatis, ut notat Campanill. d. c. 12. n. 12. Perez de Lara in tractatu de annivers. & capellan. l. 1. cap. 24. n. 26. ubi ex Baroldi doctrina in l. 1. §. hoc interdicitur, ff. de iunere, actuque privat. advertit sufficere unicum actum, ut acquiratur quasi possessio eundi, vel sedendi in digniori loco, ut etiam quod magis est in spiritualibus, procedit, ex his, quæ notat gl. verbo trium, in c. cum Ecclesia Sutrina, de causa poss. & propri. quam ibi sequuntur Abb. Joan. And. & communiter Doctores Bald. de præscr. l. p. 5. p. q. 8. n. 2. vers. & quod sufficiat unicus actus, Ripa de communi opinione testis, in d. c. cum Ecclesia, num. 91. Covarr. in practi. q. 14. n. 2. alios refert Flami. de resign. benef. l. 7. quest. fin. num. 9. Mascard. de probation. concl. 118. n. 12.

Quod verum est, licet aliàs solitum esse dicatur, si bis fiat, scilicet, per duos actus, ut notat Julius Clarus §. emphyteosis, q. 6. vers. si verè, & §. feudum, q. 3. ubi multi etiam tenent, requiri dictas concessiones uniformes ad effectum, ut dicatur solita concedi, refert Alex. Raud. consil. 17. contrarium tenentem, & sententiam una sola vice factum dici solitum, ut in l. Mela, §. sed si alim. ff. de alim. & cibariis leg. ubi Bart. & Doctores, tradit Petrus Surdus de aliment. tit. 4. qu. 16. num. 26.

nam cum insolitum dicatur, quod nunquam factum fuit, sequitur, quod sit solitum, aliquando factum, ut dicit Curtius junior consilio 19. numero 4. Gozadinus aliquos referens consil. 23. num. 5. dicens communem esse opinionem ex unico actu solitum induci, alios etiam refert Brunor. à Sole in compendio, verbo, solitum, & in questione legali, q. 32. circa quod etiam videndus Anton. Gabriel. l. 3. conclusi. tit. de locazione, conclusio 1. per quos autem actus mercantiae, quem esse mercatorem dicatur, vide ex aliis Larum de annivers. l. 1. cap. 12. n. 41. & sequentibus, maxime cum ut indubitatum suppono, etiam in spiritualibus, ipsisque annexis hanc eandem prælationem, scilicet; prius offerendi in Ecclesia Sacerdoti, & recipiendi pacem, excellentiorique loco sedendi, posse juridicè acquiri, ut probat uterque Lara, alter in l. si quis à liberis, in princ. n. 32. cum pluribus sequentibus, ff. de liber. agnoscendis, alter in 5d. tractatu de annivers. d. l. 2. c. 24. n. 20. Joan. Garcia de expens. c. 8. n. 5. vers. adeoque, Franciscus Marcus dec. 275. Guiliel. Benedic. in c. Rainuius, verbo duas habens filias, nu. 21. de testam. & quando possit acquiri scamnum in Ecclesia, & quando mulier prælationem acquirit, & de pluribus aliis circa præcedentias quæstionibus, vide Larum utrumque, præcipue in d. l. si quis à liberis, in princ. à num. 32. cum pluribus sequentibus, & Joannem Garciam loco jam citato.

Si autem inter confraternitates contententes nulla sit consuetudo demonstrans prælationem, nullaque quasi possessio præcedentiæ; antiquiores confraternitates, & quæ prius sacris usæ fuerint, merito præferende sunt, ita tenet Gratianus dec. 232. num. 2. Lara de annivers. lib. 1. cap. 24. nu. 37. facitque text. in l. 1. ff. de albo scribendo, ibi; Antiquissimus quisque prior: Salgado de Protect. Reg.

Bulla, & de hac praelatione inter Monachos vide late post alios Campanill. divers. jur. canon. rubrica 12. c. 13. a n. 121. fol. 55.
37 Quæstio autem viget inter clericos sæculares, & regulares aliosq; Religiosos, qui eorum aliis præferantur. Ad cujus resolutionem solent in medium proferre illam aliam Doctores nostri quæstionem; an cœtus clericorum dignior sit cœtu Monachorum, ut videre licet per Joan. Andr. in regula, delictum, de reg. juris in 6. colum. 3. & gloss. fin. in c. qualiter & quando, in 2. de accus. Domi. Cardin. Alex. in cap. Episcopus, 17. dist. glossam in versiculo religioso, versiculo exhiberi, se sententia excomm. Divum Thom. in quodlibeto 3. art. 17. pro quo etiam vide Fel. in rubr. de majorit. & obedientia: n. 5. ubi ad fin. dicit, quod non sequitur, talis status est perfectior, ergo honorabilior, unde quoad praelationem in processibus, & similibus clerici sæculares attenduntur, cum eorum origo anterior sit, & antiquitas status inspicitur ad hoc, & idem etiam tenet Nicol. Boërius in tractatu de auctoritate magni consilii, num. 84. imò quia religio quantum magis arctæ, atque strictæ regulæ, ratione majoris humilitatis, & paupertatis quam proficitur; tantò magis se debet abstinere à vanitate, & humiliori loco se conscribi, altiorem etiam & honorabiliorem aliis cedendo, ut aliàs legimus apud Alber. de Ros. in suo dictionario relatum à Boërio ubi proximè, n. 78. ad medium, diu durasse in Curia Romana quæstionem inter ordinem Humiliatorum, & quosdam alios Monachos, & Religiosos, virtute & humilitate ductos, qui prius forent pulsaturi matutinas, & consonat quod Campanill. divers. jur. canon. rubrica 12. cap. 13. num. 8. & in nostris temporibus unum vidimus mirabile, & execrabile humilitatis exemplum Salmanticæ in exequiis Margaritæ nostræ Hispaniæ Reginæ (universitatis seu scholarum expensis factis) inter Capucinos, & Jesuitas, qui dum inter alias religiones collegia, & scholasticorum nationes contendebatur pro altiori, & honorabiliori loco, inter se virtutis amore magna lis orta fuit, qui infirmiori & humiliori magis digni sunt, quem utraque Religio appetebat unamquamque pro suæ intentionis fundamento humilitatis majoris rationes in medium proferentem, inter quos Capucinorum vicit intentio, quæ lis, & controversia admodum laudabilis fuit in tota Hispania, & ubilibet ita videbitur. Quibus convenit illud Lucæ, c. 22. ibi: Facta est autem controversia inter eos, quis eorum videretur esse major, dixit autem eis, &c. Vos autem non sic: sed qui major est in vobis fiat sicut minor; & qui præcessor est, sicut ministrator, &c.
43 Ex superiori à nobis tradita regula, & doctrina attendat Ordinarius, ut Capitulum, & Canonici sæculares Ecclesiæ Cathedralis præferantur Capitulo, & Canonici alicujus Ecclesiæ collegiatæ, licet in redditibus æquales sint, pro quo facit c. statutum, §. 1. de rescript. l. 6. & not. Dominicus in cap. Episcopus, 17. distinctione, Fel. in dict. rubrica de majorita. & obedient. columna 3. Boërius ubi supra, n. 78. & n. 15. supra, Innoc. in cap. fraternitatem, versiculo frequentius, de sepultur. pro quo etiam facit cap. quamvis, 1. de præben. in 6. & regula Cancellariæ 12. incipit, item quod provisiones, quia illi dicuntur clerici primi gradus, hi autem dicuntur clerici secundi gradus, ut per Innocentium in cap. sedes, de rescriptis, & in c. fraternitatem, in fin. de donatio. Gard. Alex. in d. cap. Episcopus, etiam sacre Cappellæ Regalis Palatii sint, cap. cum Capella Burgundia, de privilegiis. Abb. Siculus in cap. cum non liceat, in 2. notab. & ibi Fel. colum. 1. versic. Justa Benedicta, &c. de præscriptio & tenet etiam Boërius ibi. Deindèque hi clerici secundi gradus præferri debent Rectoribus Parochialium Ecclesiarum; ut per arg. c. licet canon. juncto cap. statutum, de electione in 6. & Rectores cæteris

Clericis mercenariis, seu Cappellaniis secundum Cardinalem Alex. in d. cap. Episcopus, & Boërium ubi proximè, nu. 83. & hi sæculares clerici præferuntur, præceduntque regulares clericos & omnes religiosos, ut supra perius dictum, & probatum reliquimus.
Ex superiori doctrina, nempe, quando non apparet de prioritate, seu posterioritate digniorem præcedere debere, quam hucusque extendimus, & ampliavimus, deducitur, & infertur; ut idem repetamus in confraternitatibus circa præcedentiam certantibus, ut in specie firmat Perez de Lara in tract. de annivers. & Capellan. lib. 1. cap. 24. n. 28. & hinc fit, ut confraternitas habens statuta nobilitatis, & puritatis sanguinis, in hoc dubio præferatur aliis, ut per Mascara. conf. 25. & 50 Mencha contr. illust. in præfat. Tiberius Decius conf. 21. per totum vol. 1. & aliis, tenet Perez de Lara proxima loc. cit. cum in spiritualibus etiam habeatur ratio nobilitatis, ut videre est per eundem in l. 2. c. 4. idem etiam extendendum est ad confraternitates Doctorum, seu Advocatorum ex his quæ late congestæ, & dicit aliter Lara de alim. in princ. num. 24. ex Cassaneo Tiraquello, & Otorala, quòd nobiles & literati viri celsioribus sedibus & locis sedere debent, quia cæteris sunt digniores, & tradit etiam Didacus Perez in l. 1. tit. 6. l. 1. ordin. col. 2. aded ut horum Doctorum, seu literatorum confraternitas præferatur militum confraternitatibus, ex his quæ adduxit ex aliis Boërius, in tract. de auctoritate magni Consilii num. 93. cum seqq. & Boba. in polit.
Alias causas præcedentiæ videre poteris per Marcarrum d. conf. 25. Tiberium Decian. consil. 21. vol. 1. Boërium in tract. de auctor. magn. Consil. Chassan. in catalogo gloriæ mundi, 4. part. consid. 7. cum sequent. Felin. late in rubr. de majorit. & obedientia, col. 5. cum sequentib. & varios alios. Lancelor. Conrad. in templo jud. lib. 2. c. 9. Paul. Fusc. de visit. lib. 2. c. 15. n. 66. & plurimos etiam Card. Tusc. lit. P. concl. 477. & lit. D. concl. 430. & lit. C. concl. 377. & de aliis circa præcedentias difficultatibus, & quæstionibus, & quis major ad hunc effectum esse dicatur tam inter Prælatos, aliasque personas Ecclesiasticas, quàm sæculares, ac confraternitates, aliasque universitates, & Principes titulares, & de aliis plurimis penè infinitis consulere etiam potes latissimè scripta per D. Chassan. ubi supra, in 7. p. in pluribus ejus considerationibus, præsertim 14. 26. 33. & seq. 38. & aliis omnibus seqq. necnon n. 6. consid. 1. Frecciam de subsecudis, l. 2. in verbo, quis dicatur dux, à n. 47. Gratian. in discept. forens. part. cap. 198. per totum. Perez de Lara loc. cit. supra, Joan. Hier. Campanill. divers. jur. canon. rub. 12. c. 12. per totum, & cap. 13. à n. 40. & remissivè per Cæned. quæst. canon. 26. n. 15. late Riccium in præf. Eccles. præcedentiarum, decis. 577. cum multis seqq.
Desuper in hac compositione Ordinarius habere debet præ oculis circa Rectores Parochiarum, & curæ animarum, dum in sua Parochia sunt, ut ipsos omnibus præferat, & anteponat eo loco, & quod de his supra diximus, intelligitur, dum extrà suam Ecclesiam sunt. Enimverò verum est, quantum attinet ad jus commune, dempta consuetudine, seu præscriptione, vel etiam quasi possessione (quoad compositionem, de qua agimus) Rector intra propriam Ecclesiam Parochialem debet præcedere omnes, quoscumque alios majores, & superiores in dicendis Missis solemnibus, & aliis rebus, & præminentis quibuscunque, tangentibus, & concernentibus ipsius Rectoris officium, & munus, ita docet Chassaneus in catalogo gloriæ n. 4. p. consideratione fin. ubi plures auctoritates divinæ Scripturæ allegat, & ita fuisse determinatum in Romana Curia in una decisione Calaguritana præminentiarum debitoria 16. Novembris 1592. testatur Hieron. Gonzal. super regula 8. Cancellar. de mensibus alternat. gloss. 6. numero 105. ubi dicit fuisse resolutum, quòd Rector in sua

sua propria Ecclesia, inspecto jure communi, erat præferendus Decano, & omnibus capitularibus collegiatæ; ad eam Ecclesiam processionaliter certis diebus ex antiqua consuetudine accedentibus, qui quidem Gonzales dicit ibi, se informasse pro quodam procuratore, ad favorem Rectorum provinciæ de Guibuzcoa, contra Archipresbyterum ejusdem provinciæ, prætendentem, & intentantem præcedere debere dictos Rectores intra proprias illorum Ecclesias, tanquam caput ejusdem provinciæ; in quo quidem, licet dictus Archipresbyter prius in judicio summariissimo, putà; mantentionis, seu ut aliter dicitur, tenetæ, & similia, tamen iterum tandem ipse succubuit Archipresbyter, contra quem, & in favorem Rectorum in petitorio resolutum fuisse, coram, R. P. D. Litra giudice illius causæ sub die 22. mensis Martii anni 1604. & multa in propositum, & comprobationem, mirabilèque doctrinas adducens videndus est Gratia. discept. forens. cap. 298. per totum.
56 Rector namque in propria Ecclesia, veluti in domo propria, dicitur Imperator, & Rex; c. duo. 23. q. 4. Abb. in cap. venerabilem, sub n. 19. de electione, qui ibi post Joannem Andream ad propositum hoc illud de Richardo Rege Angliæ narrat, & Rustico, qui quidem eundem Regem alapa percussit ex eo, quòd in domo ipsius Rustici illi cedere, atque obedire recusarat, unde dicit Lucas de Peña, & Joannes de Platea in l. nihil. Cod. de palatiis, consilio 67. incipit; dico ergo, num. 12. & sequentibus lib. 2. quòd major debet cedere minori, dum est in domo minoris, & ita dictum fuisse in dict. decis. Rotæ proximè citata, affirmat Gonzales in d. resolutione 8. gloss. 7. num. 107. & facit ad propositum, quòd dicit Chassaneus in catalogo gloriæ mundi 4. part. 21. consideratione, quòd Archiepiscopus in terra, & diocesi Episcopi, debet honorare Episcopum, per in d. l. nihil, ubi dicitur, quòd reverentia non solum ab inferioribus debetur superioribus, sed quandoque etiam à superiori debetur inferiori, facit gl. in l. apud eum ff. de manumissionibus, & quia quando sunt duo æquales in dignitate, quilibet in suo territorio est major altero, faciunt quæ dicit Cepola in tractatu de Imperatore militando, referens Gonzales tenet Gratian. discepta forens. c. 298. n. 89. cum sequentibus.
60 Maxime cum Rector in sua propria Ecclesia Parochiali Prælatum dicatur, textus est in cap. in apibus. 7. q. 1. nec non habet tantam potestatem, quantum habet Prælatum cum Capitulo in sua Ecclesia collegiatæ, ut mirificè dicit, & advertit Abb. Panormit. in cap. 1. sub num. 28. vers. si verò in Ecclesia, de dolo & contumacia, cujus dictum summa cum ratione laudat Gregor. Lopez in l. 2. gloss. fin. tit. 16. part. 1. ad quòd bene etiam facit ead. lex. 2. in fin. imò Rectores in suis Parochiis Apostolorum vices sustinent, ut tenet Roma. in versiculo fin. seu sermone incipiente, vos estis sal terra, n. 11. quapropter Beneficium curatum magnam dicitur habere præminentiam, ut per Rotam. decisione 1. num. 11. de officio Archipresbyteri, in antiquis, & Gonzales in d. gloss. 6. num. 108. & num. 4. supra, qui eadem glossa ibi copiosè agit, ut propter horum beneficiorum magnas specialitates, & pericula, specialis eorum requiritur mentio, faciendâ in impetrationibus, & spectativis, & aliis, de quibus per eundem, ibi à princ. & ex juribus vulgaribus, & sequutus in totum Gonzal. idem dicit Gratian. ubi proximè.
64 Hac tamen annotatio, ut Rector in sua Ecclesia, velut domo propria, aliis debeat, etiam majoribus, præfesse, dempta consuetudine; fallit in Canonici Cathedralis Ecclesiæ collegialiter, & in forma Capituli statutibus, & procedentibus; nam cum tunc Ecclesiam Cathedralè repræsentent, quæ plus aliis honorari debet, ut notanter dicit Dominicus de sancto Geminiano Salgado de Protect. Reg.

in c. quamvis, in princ. §. quanquam, in 3. nota de præbendis, §. Felin. in cap. postulasti, col. 7. de rescriptis, & in cap. meminimus, in fin. 2. colum. de accusatio. dicentes, quòd Canonici Cathedralis Ecclesiæ præcedunt Abbatibus regulares in processibus, & facit illud Abb. in c. cum non liceat, in princ. de præscript. dicentis Ecclesias inferiores debere reverentiam Episcopo, & sic Ecclesiæ Cathedrali, ut argumentatur Chassaneus in dict. tractatu, seu catalogo gloriæ mundi, 4. part. 32. consideratione, vers. sed intellige prædicta, &c. & Boërius in tractatu de auctoritate magni consilii, n. 15. ad fin. ubi hoc ea ratione dicit, quia Ecclesiæ Cathedralis est major, & communis omnium Diocesanorum, aded ut ad eam singuli utriusque sexus clerici, & laici, pro sacramentis recipiendis, & divinis officiis audiendis, recurrere possunt, sine proprii Rectoris licentia, seu injuria, cum tota Diocesis sit Parochia Episcopi, & Episcopus cum omnibus Curatis, & Parochiis Diocesanis concurrat, debeatque curæ animarum exercitium, & facit quæ dicit Chassaneus ibi consideratione 25. multa cumulat Gratian. disceptat. forens. cap. 298. à n. 89. & magis in specie à numero 73. qui post alios hanc intelligit doctrinam, quando Episcopus est præsens, & inter Canonicos collegialiter congregatos, ut tunc capitulum Parochos præcedat, ut late ibi comprobatur.
Hinc est, ut ipse Chassaneus in dict. consideratione 32. versic. ex quibus constat, merito reprehendat quosdam Monachos, qui in obitu cujusdam nobilis viri appetentes, & certantes ultimum locum habere cum capa, in sua propria eorum fratrum Ecclesia etiam post Episcopum, & Canonicos Ecclesiæ Cathedralis, reddens rationem, quia etiam Abbas eorum non potest præterire majorem locum in præsentia Episcopi, & canonicorum Ecclesiæ Cathedralis collegialiter precedentium, ut jam dictum est: cui reducenda esse prout quæ Zerola in praxi Episcopali, 2. p. verbo finis, vers. 9. asseverans, cada veribus defunctorum ad Ecclesiam fratrum mendicantium delatis officia mortuorum, reliquaque munia, quæ in hujusmodi monasteriis solent adhiberi non à Canonici, seu clero, sed ab eisdem fieri, ac peragi debere, ad quòd allegat S. Congr. declarationem 320. (quam in meis invenire non potui) cujus assertio intelligenda est, quoad Canonicos Ecclesiæ Collegiatæ, & cæteros clericos; non tamen quoad Canonicos Ecclesiæ Cathedralis collegialiter, & in forma Capituli congregatos ad funus, seu cadaver sepeliendum, ex prædictis rationibus, & auctoritatibus, contrarium etenim nec jus, nec ratio patitur.
Quoniam modo Ordinarius se queat habere in definiendis controversiis ortis inter Rectores Paroch. Ecclesiæ, & inter fratres Religiosos cum capâ, & Cruce, processionaliter ingredi volentes, ad portandum cadaver illius, qui apud eos sepulturam elegit, in cujus quæstionis resolutione duplicem debet controversiam Ordinarius componere, altera inter Rectores, & fratres, altera inter Rectores ipsos, veritatem indagantes, siquidem ipsos inter se pugnantes reperio. Et oritur difficultas, quòd Monachi non habent territorium nisi intra claustra, & ambitum suorum monasteriorum, Cardin. in clement. 1. num. 1. de statu monacho, ubi dicit monasteria esse territorium Abbatis, non extra Caputaquensis decis. 225. par... quos ad id sequitur Zerola in praxi Episcopali, 1. parte, verbo processiones, versic. ad quartum extra claustra, qui ex hac ratione dicit; regulares non posse extra claustra sui conventus facere processiones, argumento cap. certum est quidem, 7. de consecratione, dist. 1. ubi multa fundamenta ad hoc adducit, affirmans, se ita in omnibus civitatibus vidisse prædicari, & semel de eo dubitari, fuisseque dictum, Monachos non posse sine Ordinarii licentia, nisi intra claustra, & ambitum suorum monasteriorum processiones facere; quia in tantum eximuntur à jurisdictione